

Beslissing 2012-09 van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

de heer D.

tegen

VTM

Met een brief van 3 december 2011 dient de heer D. klacht in tegen het VTM-nieuws en tegen hoofdredacteur Nicholas Lataire, adjunct-hoofdredacteur Bart Van Dooren, verslaggever Kenneth Dee en nieuwslezers Danny Verstraeten en Lynn Wesenbeek. Aanleiding is een reportage in het VTM-nieuws op 17 november 2011 over 'Ontslag door kritiek Facebook'. Nicholas Lataire, hoofdredacteur van het VTM-nieuws, heeft hierop geantwoord met een brief van 8 februari 2012. Klager repliceerde hierop met een brief op 17 februari 2012. De rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek is op 20 april 2012 bijeengekomen. Beide partijen hebben afgezien van een hoorzitting.

DE FEITEN

Op 17 november 2011 zendt het VTM-nieuws een reportage uit naar aanleiding van een vonnis van de Arbeidsrechtbank van Leuven. Dat vonnis bevestigt het ontslag om dringende redenen van klager. Klager is ontslagen omdat hij kritische opmerkingen over zijn werkgever op Facebook had geplaatst. In de reportage wordt klager met naam genoemd en wordt zijn publieke Facebookpagina getoond. De foto die daarop stond wordt uitvergroet. Ook wordt een foto afkomstig van zijn profielpagina op LinkedIn getoond.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Klager voert aan dat zijn privacy is geschonden door zijn naam te vermelden en de foto's uitvergroet te tonen. Door het kenbaar maken van zijn identiteitsgegevens is het publiek/algemeen belang er niet beter op geworden, noch werd het publieke belang beschermd, terwijl zijn privébelangen wel degelijk werden geschonden. Het vrijgeven van zijn identiteit hypothekeert namelijk zijn kansen op de arbeidsmarkt. Hij had de verslaggever van VTM bovendien uitdrukkelijk gevraagd om zijn naam niet voluit te vermelden en zijn identiteit niet bekend te maken.

In zijn repliek stelt klager nog dat het feit dat hij zelf de procedure voor de rechtbank startte, geen reden is om zijn identiteit prijs te geven.

Klager betwist ook het maatschappelijk belang van het vonnis van de arbeidsrechtbank, omdat er nog hoger beroep mogelijk was. Bovendien is er eerder al een gelijkaardige gerechtelijke uitspraak geweest, waarin de rechtbank oordeelde dat een ontslag om dezelfde redenen onterecht was, waaraan VTM toen geen aandacht heeft besteed.

VTM stelt ten eerste dat de reportage een maatschappelijk relevant onderwerp aansneet. Dat wordt bevestigd door het feit dat het vonnis van de rechtbank ook in andere media aandacht kreeg. Reeds in het verleden werd door de rechtspraak aanvaard dat negatieve uitlatingen aan het adres van de werkgever een ontslag om dringende redenen kunnen verantwoorden. Maar

het was volgens VTM de eerste keer dat een rechtbank moest oordelen over een ontslag na uitlatingen op Facebook.

Dat de identiteit van klager werd vermeld, was volgens VTM om meerdere redenen verantwoord:

- De reportage had betrekking op een uitspraak van een rechtbank die publiekelijk werd voorgelezen. VTM kon dus berichten over deze uitspraak en de partijen die bij de procedure waren betrokken.
- Klager had de procedure zelf aangespannen.
- Vermits het ontslag te maken had met uitlatingen van klager op Facebook, was het verantwoord om de Facebookpagina van klager te tonen.
- De foto's van klager die in de reportage werden getoond, waren afkomstig van de publiek toegankelijke profielpagina's van Facebook en LinkedIn van klager, en waren door klager zelf online gezet.
- Uit de uitspraak van de rechtbank volgt dat de publieke profielpagina van Facebook geen privé-karakter heeft en dat het aanwenden van gegevens die op die pagina staan, geen schending van de privacy met zich meebrengt.

BESLISSING

De Raad is van oordeel dat de reportage een maatschappelijk relevant onderwerp behandelde en dat VTM terecht aandacht besteedde aan het vonnis van de arbeidsrechtbank.

Dat de profielpagina op Facebook van klager getoond werd in de reportage, is verantwoord vermits de hele zaak ging over Facebook en over de gevaren van het plaatsen van berichten op sociale media zoals Facebook.

Daar staat tegenover dat de journalist, overeenkomstig art. 23 van de Code, het privéleven van personen respecteert en niet verder aantast dan noodzakelijk in het maatschappelijk belang van de berichtgeving. De uitvergroete beelden van klager, afkomstig van zijn profielpagina's op Facebook en LinkedIn, en de vermelding van zijn naam voegen niets toe aan de informatieve waarde van de reportage en konden vermeden worden zonder dat de reportage aan kwaliteit of relevantie zou inboeten. Bovendien had klager uitdrukkelijk aangedrongen op anonimiteit en had hij om die reden ook een reactie geweigerd, omdat de zaak nog in beroep moest worden behandeld en om zijn professionele toekomst niet in het gedrang te brengen.

Het feit dat klager zelf de procedure had aangespannen en dat het vonnis in publieke zitting werd voorgelezen, is geen reden om het privéleven niet langer te respecteren. Ook dan moet nog altijd een afweging gemaakt worden tussen het recht op informatie en het recht op privacy (zie: *Richtlijn bij art. 23 van de Code over identificatie in een gerechtelijke context*). De Raad is dan ook van oordeel dat er in dit concrete geval onvoldoende redenen waren om de klager, die geen publieke figuur is, te identificeren.

De klacht is gegrond.

Brussel, 10 mei 2012